

2013—2014

Intèrprets Catalans

Alba Ventura

DIMARTS, 6 DE MAIG DE 2014, 20.30 h

Petit Palau

Alba Ventura, piano

Un teclat, dues ànimes

I

Carlota Garriga (1937)

Sonatina

10'

Vivo

Andante tranquilo

Stacatto

Ramon Humet (1968)

Escenes del bosc (Cinquè quadern)

15'

XII. Alba

XIII. Neu

XIV. Estel

Xavier Montsalvatge (1912-2002)

Sonatine pour Yvette

10'

Vivo e spiritoso

Moderato molto

Allegretto

II

Sofia Gubaidulina (1931)

Xacona

9'

Serguei Prokófiev (1891-1953)

Sonata núm. 7, en Si bemoll major, op. 83

22'

Allegro inquieto

Andante caloroso

Precipitato

Comentaris del programa

De coincidències, llum i guerra

La *Sonatina* de Carlota Garriga, la *Sonatine pour Yvette* de Xavier Montsalvatge i la *Xacona* de Sofia Gubaidulina que escoltarem aquest vespre coincideixen en l'any de creació: el 1962. Any d'inici de les carreres de Garriga i Gubaidulina, i de maduresa per a Montsalvatge.

Pianista poc coneguda en la seva faceta de creadora, Carlota Garriga és una fina compositora formada amb Xavier Montsalvatge. La seva *Sonatina*, dedicada a Frederic Mompou, reflecteix la influència de la música francesa, especialment de Ravel i Poulenc.

Montsalvatge va escriure la *Sonatine pour Yvette*, dedicada a la seva filla, per al pianista Gonzalo Soriano. Estructurada en tres moviments, té un inici mogut amb passatges plens de contrastos cromàtics, seguit d'un "Moderato" amb sinuoses línies melòdiques jazzístiques i un brillant "Allegretto" final que cita la popular melodia infantil francesa *Ah, vous dirai-je, Maman*, que el compositor va escoltar taral·lejar a la seva filla i que li va servir d'inspiració.

La compositora russotàtara Sofia Gubaidulina va escriure la *Xacona* per encàrrec de la pianista Marina Mdivani, una estudiant d'Emil Gilels, i va ser la seva primera obra coneguda a Occident. La partitura, que barreja sense complexos acords dissonants amb tonals, parteix d'un tema de vuit compassos consistents en una progressió d'acords que continua en una sèrie de variacions de caràcter molt diferent.

Ramon Humet és un dels compositors catalans amb més projecció internacional. Els cinc quaderns per a piano que integren *Escenes del bosc* (2004-2014) condensen el seu univers sonor. El cinquè quadern, estrenat el 2 de març a Tòquio, es presenta avui en qualitat d'estrena a Espanya i té la llum com a font d'inspiració. Ramon Humet explica les tres peces que la integren: "«Alba» té com a motiu generador les notes que configuren el nom Alba inspirades en el cant del primer ocell abans de l'alba. A «New», un fons d'acords ressonants crea un continuum sonor de moviment capriciós i constant sobre el qual set notes sense expressió suren a la deriva. I a «Estel», uns passatges amb escales de notes ràpides deixen un rastre de ressonància melòdica que omple el silenci. Les ressonàncies broten de l'escala, s'arrelen en el silenci i donen llum."

Segona de l'anomenada trilogia de "sonates de guerra", la *Sonata núm. 7* de Prokófiev és la més popular. D'escriptura quasi atonal, el primer moviment és un obstinat ritme de marxa sovint furiós; al segon, més reposat, abunden passatges *cantabile*; i el moviment final és un implacable i frenètic "Precipitato".

Lourdes Morgades, periodista especialitzada en música

Abona't a una temporada de somni Palau 100 Cambra

Cuarteto Quiroga

DIMECRES, 08.10.2014 - 20.30 h

Mark Padmore & Paul Lewis

La bella molinera de Schubert

DIUMENGE, 19.04.2015 - 18.00 h

Faust - Queyras - Melnikov

DIJOUS, 06.11.2014 - 20.30 h

Alisa Weilerstein, violoncel

DIJOUS, 07.05.2015 - 20.30 h

Alba Ventura

Nascuda a Barcelona, va debutar com a solista a l'edat de 13 anys amb l'Orquestra de Cadaqués i Sir Neville Marriner a Sant Sebastià i a l'Auditorio Nacional de Música de Madrid. Des d'aleshores la seva carrera com a solista internacional no ha deixat de créixer, amb invitacions dels millors auditoris europeus, com el Wigmore Hall, Barbican i església de St. Martin in the Fields de Londres, Concertgebouw d'Amsterdam, Musikverein de Viena, Cité de la Musique de París, Laieszhalle d'Hamburg, Kölner Philharmonie, Bozar de Brussel·les i Sala Svetlanovski de Moscou, així com també de les principals sales espanyoles i de l'Auditorio Mario Laserna de Bogotà i l'Auckland Town Hall de Nova Zelanda. Ha estat dirigida per personalitats com Giovanni Antonini, Howard Griffiths, Miguel Harth-Bedoya, Christopher Hogwood, Salvador Mas, Eiji Oue, Antoni Ros Marbà i Tamás Vásáry, i ha col·laborat amb importants orquestres i conjunts de cambra, com la Philharmonia Orchestra, Hallé Orchestra, London Mozart Players, Filharmònica Nacional d'Hongria, Simfònica Nacional Txeca, les principals orquestres espanyoles i els quartets Brodsky, Takacs i Casals.

Recentment s'ha presentat amb gran èxit en gira per la Xina, oferint recitals en importants sales de Xangai, Pequín i Guangzhou, i el març del 2014 va fer una gira de recitals pels Estats Units convidada per la Societat Chopin de Connecticut.

Va iniciar els estudis amb Sílvia Llanas i posteriorment ingressà a l'Acadèmia Marshall, on estudià amb Carlota Garriga i va rebre classes magistrals d'Àlicia de Larrocha. Als onze anys li fou concedida una beca per estudiar amb Dmitri Bashkirov a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía. Després d'una audició a Berlín, Vladimir Ashkenazy es féu càrrec del seu desenvolupament musical, tot esdevenint-ne el tutor, i organitzà els seus estudis amb la professora Irina Zaritskaia a la Purcell School del Regne Unit i posteriorment al Royal College of Music. Ha rebut classes magistrals de Nikita Magalof, Maria João Pires i Radu Lupu. Va guanyar les audicions internacionals del Young Concert Artist Trust (YCAT).

La temporada 2009-10 va ser seleccionada com a única pianista solista pel programa Rising Stars que promou l'ECHO (European Concert Hall Organisation). Recentment li ha estat atorgat el Premi Impulsa de la Fundació Príncep de Girona. Va dedicar el seu darrer treball discogràfic a Rakhmàninov, que va ser rebut de forma entusiasta per la crítica.

Alba Ventura és professora titular al Conservatori Superior de Música del Liceu.

Amb la col·laboració de:

